

СЕВЕРНО ЕХО

Год. абонамент 60 лева.
Телефон № 63.

Редактор Петко Пав. Поповъ.

Съредаторка Рена П. Попова.

Обявления се печатат на цени
по определена таблица. Винаги
въ предплата.

Застраховайте
само
при „ОРЕЛЪ“

Присъждата

Тя е вече прочетена. България е осъдена да плаща тридесет и седем години наред средно по триста милиона лева годишно, като се отказва от всички възможности и напрежения, които договорът и мира и даваха право да предявява.

Предъ тоя резултат на петмесечния протакания въ Хага, ние сме свидетели на едно неопознато от страна на политическите фактори. Органите на правителството се надпреварват да славославят това решение като една „победа“ на България; а организираните на политическата оппозиция се залавят за това решение като за лост, чрез който искат да съберат правителството, за да се настани на негово място.

Истината е, че решението въ Хага е един нов позор за българския народ и тежък удар за държавата ни. Българският народ е осъден на тридесет и седем години на черно робство, за да се настигнат личностите на нашите победители. Всяка година ние, които имаме пълната си разрушеност, училищата недостатъчни, държавата в упадък, се трябва да отделяме по 300 мил. лева от нашата кръв и нашия пот, за да строим

благополучието на нашия врагове.

Политическите фактори могат да правят както щателно, като се отказват от всички възможности и напрежения, които договорът и мира и даваха право да предявява.

Но цялотокупния български народ е покрусен от дълго на душата си предъ тоя нов неуспех на неговата дипломация и вече, съзнавайки интереси и печалници переспективи на бъдещето си, е готов да насочи всичките си сили въ бждаче, за да се освободи от бремето на репарационните задължения. На стремежа на вразумелостта си да сломят спонанската му моц и да посегнат следъ това на политическата му самостоятелност, българският народ отговаря съ онзи израз, който краси входа на всяко училище и обществено учреждение въ Унгария: **Не, не — никога!**

Борбата срещу репарационните процеси, започва едва сега, когато спогодбата въ Хага ще трябва да се одобрява от Народното събрание.

Нека всички бждат готови да я подемат за освобождение и бждачето благополучие на народа ни.

Георги Марковъ.

ПОХОДЪТЪ НА БЮРОКРАТИЗЪМА

Отъ дълго време ние сме свидетели на едно небивало бюрократизиране на нашето държавно управление. Отъ деня на ден бюрократизъм се насатнява въ държавните учреждения по начинъ да стане не обходимъ и неуязвимъ и то подъ най-различни форми — съвети, комисии и др. Всички тѣ съвети, комисии и др. болшинството си излишни, сжд дло само на бюрократизъм, който ги е намършил за най-приватни и най-сигурни прикрития.

Бюрократизмътъ намира почва за съществуване и развитие само въ неинтересоваността и въ толерирането му отъ страна на отговорните политически фактори въ държавното управление.

Колкото повече последните изоставятъ работитъ си на своите бюрократи, колкото повече се дезинтересуватъ отъ своите прѣки задачи въ управлението, колкото повече непознаватъ работитъ си, толкова повече тѣ създаватъ условия за вирене на бюрократизъм, толкова повече тѣ го правятъ не обходимъ и изпадатъ въ неговъ плънь.

Бюрократизмътъ е пагубенъ за държавното управление, защото въмъсто да поддържа и бър

зо разрешава висящите държавни работи, той ги спъва, той имъ пречи, той създава редица ненужни институти, не нужни служби.

Време е вече да се спре понататъшното настаняване на бюрократизъмъ въ държавното управление и да се попречи на неговия походъ.

Време е да се спре създаването на всевъзможни съвети и комисии, които сжд само срѣдство за да се избѣгне отговорността, която трѣбва да стои на първо място, комисии и съвети, въ които се нагаждатъ най-често едни и сжди лица.

Време е въмъсто тѣзи колективни институти да се даде личнина на личността и на личната отговорност и да се знае, че този на когото се възлага една важна държавна работа трѣбва да отговаря за неиното изпълнение.

Премахване на бюрократизъмъ въ нашата държавна машина зависи преди всичко отъ политически отговорните фактори. Ще се замислятъ ли тѣ върху това?

Анг. С. Симеоновъ.

и пощенски марки, срещу общината въ кафенето.

Гербови и пощенски марки, срещу общината въ кафенето.

Политически силуети

Партизанинътъ бай Николчо Вълбовъ

Бай Николчо Вълбовъ, макаръ и доста ограниченъ и простицкъ човѣчекъ, отдавна бже се въмъкналъ въ градското бюро на една отъ нашитъ партии, които съставляваха Конституционния блокъ. И, защото бже малко безочливъ и нахаленъ ли, или пъкъ защото винаги говореше важно и на едро, предъ проститъ партизани той минаваше за нѣко като клещка въ партията. Ала бай Николчо бже добър човѣчекъ, макаръ и иначи. Но нали въ партизанството иначиството минава за добро сръдство да се каже, че еди кой си напр. има здраво становище по този и този въпросъ, бай Николчо винаги съ гордостъ манифестираше това свое ценно качество.

Инакъ бже много инертенъ и когато имаше избори, за да се отворе отъ тичане, нѣкакъ си запоедически казваше на по-малкитъ ентузиаститъ въ партията:

— Вие тичайте. . . Роботата на насъ, шефове, е да дадемъ само **дарактивъ** какъ да се води **аге-**

тац'ята. . .

Така минаха дни на безплодни борби и стана преврата. Бай Николчо нѣкакъ си подпаленъ отъ свѣтлосивата промѣна на режима, съ авторитетностъ, на висока гласъ, за да го чуятъ другитъ, казваше:

— Лудост е това! . . Тамъ дето има неразумности мене ме нѣма. . . Който иска да върви, но азъ съмъ за **демократ'ята** и парламентарния режимъ. . . Тѣ сжд най-големитъ врагове на такъвизъ неразумности. . .

На другия денъ, обаче, когато бай Николчо подразбра, че преврата не е шега, съвсемъ незабелязано той се въмъкна между новитъ управници и започна да се меси въ работитъ имъ, да дава съвети и да разпорѣжда.

— Брей, аче истински народни герои сжд тѣзи хора дето извършиха това дѣло. . . Велико дѣло въ казвашъ! — удивляваше се бай Николчо и тутакси даваше съветъ, да се арестува нѣкой съмителенъ.

Минаха следъ това дни, месеци.

Въ сждбата се открива окръжния съветъ

Бюджетътъ ще се разглежда презъ идущата седмица

Въ сждбата, 1 февруарий, се открива редовната сесия на окръжния съветъ. Откриването ще стане въ 3 часа следъ обѣдъ въ новата зала на окръжната палата отъ председателя на съвета г. **Ас. Милчевъ**, следъ което ще се отслужи водосвѣтъ.

Редовнитъ заседания на съвета ще започнатъ отъ понеделникъ. Шефове на всички окръжни учреждения ще направятъ подробни изложения за стопанското, културното и здравословното състояние на окръга, следъ което ще се пристъпи къмъ разглеждане на окръжния бюджетъ.

Новиятъ проектъ-бюджетъ възлиза на 22,269,390 лв. приходъ и толкова разходъ. Предвидъ на острата стопанска и финансова криза новия проектъ-бюджетъ е по-малкъ отъ досегашния въ размиръ на петъ милиона лева. Въ него не сжд предвидени суми за никакви нови постройки. Презъ тази година ще бждатъ завършени само започнатитъ такива и за тѣхъ сжд предвидени нужнитъ кредити.

На мѣстото на подателя оставката си окръженъ съветникъ **Минко Ив. Топузовъ** отъ с. Скандалото, троянско, е провъзгласенъ **Стайко К. Кекевски** отъ с. Голѣма Желъзна.

Окръжавената сватба

Наравяване въ с. Какрина

Въ недѣля Петко Христовъ и Никола Ив. Коновъ отъ с. Какрина, ловчанско, били на сватба въ домъ на сѣселянина си Стефанъ Лиловъ. По едно време горнитъ двама, вече порядочно пийнали, се скарали за нѣкаква дреболия. Тогава Христовъ изкаралъ револверъ си, стрелялъ и наранилъ тежко сѣселянина си, следъ което побѣгналъ и се укрилъ.

Наранителътъ вчера е билъ заловенъ отъ полицията и предаденъ на сѣдебнитъ власти.

Въ недѣля станаха изборитъ за църковни настоятели

Кои сжд избрани

Въ недѣля, 26 т. м., при тритъ църкви въ града се произведоха избори за църковни настоятели. При църквитъ „Св. Николай“ и „Св. Парашкева“ имаше само по една листа, а при „Св. Троица“ се състезаваха три листи.

Избрани сжд за църковни настоятели — при „Св. Николай“ **Георги Марковъ**, д-ръ Ст. Маневъ, Ян. Каралски, Анг. Стойковъ, Д. Радославъ; при „Св. Парашкева“ — **Камеъ Петровъ**, **Ас. Зонковъ**, **Ник. Ив. Арабаджиевъ**, **В. Атанасовъ**; при „Св. Троица“ — **Т. Доневи**, **Г. Гуторански**, **К. Бакърджиевъ**, **Ил. Поповъ** и **Хр. Бакърджиевъ**.

Бай Николчо се мръдна въ градското бюро на новата формация, после въ околийското, вика „ура“ въ учредителния конгресъ и едникъ денъ като изневиделица стана депутатъ.

Първата работа на бай Николчо бѣ да се яви предъ училищния инспекторъ и данъчния началникъ и да имъ внуши, че неговитъ ходатайства трѣбва винаги да се уважаватъ, защото. . . Това многообразие бай Николчо подчертаваше съ едно особено надебеляване на гласа си.

Следъ това вълнитъ на нашия политико-общественъ животъ го отлякоха въ София и въ залата на Народното събрание той се почувствува като у дома си.

Бай Николчо имаше нѣкохъ и не следъ много време откри нѣкохъ като канторка въ София. Обикновено вършеше платени ходатайства на разни пенсионери или пъкъ на нѣкой притиснати „партизани“ отъ данъчнитъ власти. Често, за да си придаде по голѣма важностъ предъ „клиентитъ“ си, той взимаше слушалката на телефона и безъ да поиска нѣкакъвъ номеръ, викаше:

— Ало, дай мари еди кои си минава въ кабинетъ. . . Кой е тамъ? . . Господинъ министъръ? . . Здравсти! . .

Разкрития на самообесвѣтено на Арменковъ

Посегналъ на честта на дъщеря си

Предъ нѣколко дни се самообесвѣти Цвѣтанъ Арменковъ, 45 годишенъ отъ Ломъ, живущъ отдавна въ Плевенъ. При произвеждане на следствието полицейскитъ власти сжд направили следнитъ интересни разкрития:

Арменковъ, който е живѣлъ незаконно сега, е ималъ отъ първата си жена 18 г. дъщеря, глухонѣма. Единъ денъ, когато жена му била на нѣкаво село, Арменковъ посегналъ на честта на дъщеря си, като я запалилъ съ смъртъ, ако каже нѣкохъ за извършеното безчестие.

Напоследъкъ, обаче, майката се научава и влиза въ разправия съ мжжи си, обстоятелство което накарва Арменковъ да посегне на живота си.

Новиятъ трудовъ съветъ назначенъ

За безработицата въ града

Министерството на търговията е назначило за членове на трудовия съветъ при Плевенската окръжна инспекция по труда **Михаилъ Ст. Бойчиновъ**, председател на окр. постоянна комисия, **Ив. Микдиловъ**, кметъ на града, окръжния инженеръ **Б. Чунчевъ**, градския лекаръ **д-ръ М. Сираковъ**, **К. Павловъ**, нѣкъ бюро по настаняване на безработнитъ, **Ас. Ив. Желъзаровъ**, представител на Русенската търговско-индустриална камара, **Никола Димитровъ**, **Никола Чукуровъ** и **Дойно Денчевъ**, представители на работодателитъ, **Асенъ Ивановъ**, **Костадинъ Илиевъ** и **Борисъ Кънчевъ**, представители на работничитъ.

Тѣзи дни трудовия съветъ ще има първото си заседание въ което ще бжде разискванъ въпросъ за безработицата въ града, която напоследъкъ взема широки размѣри.

Секретаръ-бирнишката конференция въ Плевенъ

Ще се държатъ нѣколко реферати

Утре, петъкъ, сутринтъ, въ Дома на изкуствата и печата се открива конференцията на секретаръ-бирнишкитъ и секретаръ-отчетничитъ на училищнитъ настоятелства въ Плевенска околия.

Предъ конференцията ще рефериратъ г. **Никола Икономовъ**, съветникъ при окръжната смѣтна палата, **Шехировъ**, инспекторъ по временната трудовъ повинностъ, **Христо Петевъ**, околийски училищенъ инспекторъ и окръжнитъ провѣрители **К. Николовъ** и **П. Гицовъ**.

Въ сждбата вечертъ по случай конференцията тукашната организация на служебнитъ работничитъ учреждения ще даде въ салонитъ на Военния клубъ традиционата си вечеринка съ богата лотария и Голѣми изминади.

Обикновено бай Николчо завършваше така: — България ли? . . Никога отъ освободението до сега не се е намрала въ порозово положение, както днесъ. Азъ онзи денъ, като **корминтировахъ** съ министъръ председателя тѣхъ въпроси дойдохме пакъ до сждото заключение. . .

Следъ обѣдъ, между 4 и 5 часа, когато звънеца поканва 4 депутата да влзватъ въ заседателната зала, бай Николчо стоеше на стълбитъ предъ Събранието, ржкваше се съ министритъ и изпълняваше една важна функция — раздаваше бележки на всѣки, който искаше да слуша речитъ на народноизбранничитъ.

Следъ това минаваше презъ бюфета, после се прилепваше къмъ нѣкохъ група депутати или пъкъ влизаше въ залата.

Бай Николчо имаше за принципъ винаги да мълчи и да вдига ржка. За това пъкъ много го обичаха голѣмичитъ и често го тупаху по рамото.

Следъ заседанието обикновено той излизаше последенъ за да го видятъ чиновничитъ, после минаваше по „Царъ Освободителъ“ и дълбокомждрне коментираше съ нѣкой партизанинъ отъ провинцията въпроситъ на деня.

Обикновено бай Николчо завършваше така: — България ли? . . Никога отъ освободението до сега не се е намрала въ порозово положение, както днесъ. Азъ онзи денъ, като **корминтировахъ** съ министъръ председателя тѣхъ въпроси дойдохме пакъ до сждото заключение. . .

Следъ обѣдъ, между 4 и 5 часа, когато звънеца поканва 4 депутата да влзватъ въ заседателната зала, бай Николчо стоеше на стълбитъ предъ Събранието, ржкваше се съ министритъ и изпълняваше една важна функция — раздаваше бележки на всѣки, който искаше да слуша речитъ на народноизбранничитъ.

Следъ това минаваше презъ бюфета, после се прилепваше къмъ нѣкохъ група депутати или пъкъ влизаше въ залата.

Бай Николчо имаше за принципъ винаги да мълчи и да вдига ржка. За това пъкъ много го обичаха голѣмичитъ и често го тупаху по рамото.

Следъ заседанието обикновено той излизаше последенъ за да го видятъ чиновничитъ, после минаваше по „Царъ Освободителъ“ и дълбокомждрне коментираше съ нѣкой партизанинъ отъ провинцията въпроситъ на деня.

Вносътъ на зърненитъ храни у насъ

Униние всрѣдъ земледѣлското население

Всрѣдъ всички срѣди, особено всрѣдъ земледѣлското население, владѣе голѣма тревога отъ вноса на сръбското жито и царевича, когато нашата царевича стои непродаденъ и се предлага по 2 лв. кгр., безъ да се явятъ купувачи.

Напоследъкъ сръбитъ започнаха да предлагатъ царевича и подъ 2 лв., само и само да се наанесе ударъ на нашето народно стопанство, което и безъ това въ последнитъ години се намира въ крайно лошо състояние.

Отъ много търговски дружества, кооперации и селски читалища сжд отправени протести противъ вноса на сръбскитъ зърнени храни, съ които се цели изтикването на нашитъ жито дри и отъ собственитъ ни пазари.

Министъръ-председателя г. **Ляпчевъ** неотдавна заяви, че не може да забрани вноса отъ тактични съображения. Важенъ и мѣрдоведъ правителственъ източникъ ни заяви, че правителството **винаги, ако иска, може да забрани вноса на зърненитъ храни, безъ да се влошаватъ отношенията между двете страни.**

Научаваме се, че група окръжни съветници отъ всички партийни групировки ще настоятъ предъ съвета да се отправи протестъ до правителството противъ вноса на хранитъ.

Онзи денъ бже осъденъ едникъ подпалвачъ

Запалилъ три къщи за да се отмъсти

Онзи денъ въ тукашния окръженъ сждъ се разгледа дѣлото заведено срещу **Велико М. Симеоновъ**, 21 годишенъ отъ с. Бръстъ, никопопско, които м. августъ м. г. бже умислено запалилъ три къщи въ с. Бръстъ.

Той билъ слуга въ Никола Ст. Данковъ. Скарали се двамата и за да си отмъсти Велико запалилъ къщата му, а следъ нѣколко ноци запалилъ къщитъ и на родинитъ му **Тотка А. Янчева** и **Мария Я. Рудашка**, като на последната заворилъ предварително вратата за да изгорятъ живи спящитъ вътре.

Сждътъ го призна за виновенъ и го осжди на деветъ години строъ тъмниченъ затворъ

Д-ръ Ст. Сиромановъ

вътрешни, нервни и детски болести

Плевенъ, площадь на Свободата, преглежда работничитъ съ книжки

Рекламирай въ „Северно Ехо“

Обикновено бай Николчо завършваше така: — България ли? . . Никога отъ освободението до сега не се е намрала въ порозово положение, както днесъ. Азъ онзи денъ, като **корминтировахъ** съ министъръ председателя тѣхъ въпроси дойдохме пакъ до сждото заключение. . .

Следъ обѣдъ, между 4 и 5 часа, когато звънеца поканва 4 депутата да влзватъ въ заседателната зала, бай Николчо стоеше на стълбитъ предъ Събранието, ржкваше се съ министритъ и изпълняваше една важна функция — раздаваше бележки на всѣки, който искаше да слуша речитъ на народноизбранничитъ.

Следъ това минаваше презъ бюфета, после се прилепваше къмъ нѣкохъ група депутати или пъкъ влизаше въ залата.

Бай Николчо имаше за принципъ винаги да мълчи и да вдига ржка. За това пъкъ много го обичаха голѣмичитъ и често го тупаху по рамото.

Следъ заседанието обикновено той излизаше последенъ за да го видятъ чиновничитъ, после минаваше по „Царъ Освободителъ“ и дълбокомждрне коментираше съ нѣкой партизанинъ отъ провинцията въпроситъ на деня.

Обикновено бай Николчо завършваше така: — България ли? . . Никога отъ освободението до сега не се е намрала въ порозово положение, както днесъ. Азъ онзи денъ, като **корминтировахъ** съ министъръ председателя тѣхъ въпроси дойдохме пакъ до сждото заключение. . .

Следъ обѣдъ, между 4 и 5 часа, когато звънеца поканва 4 депутата да влзватъ въ заседателната зала, бай Николчо стоеше на стълбитъ предъ Събранието, ржкваше се съ министритъ и изпълняваше една важна функция — раздаваше бележки на всѣки, който искаше да слуша речитъ на народноизбранничитъ.

Следъ това минаваше презъ бюфета, после се прилепваше къмъ нѣкохъ група депутати или пъкъ влизаше въ залата.

Бай Николчо имаше за принципъ винаги да мълчи и да вдига ржка. За това пъкъ много го обичаха голѣмичитъ и често го тупаху по рамото.

Следъ заседанието обикновено той излизаше последенъ за да го видятъ чиновничитъ, после минаваше по „Царъ Освободителъ“ и дълбокомждрне коментираше съ нѣкой партизанинъ отъ провинцията въпроситъ на деня.

Плевенъ и износа на десертно грозде

Нѣма две мнения, че нашето десертно грозде, особено Афузъ Али, си извоюва завидно мѣсто на европейскитъ пазари. Сждъ така е вѣрно, че на близкитъ пазари на които сега предлагаме нашето грозде, почти нѣма другъ сортъ равенъ по качество на Афузъ Али.

Добритъ цени, които последнитъ 2—3 години получаватъ нашитъ лозари за десертнитъ сортове, дадоха единъ силенъ подемъ за масово засѣване на десертни лози, а най-вече на Афузъ Али.

Само въ гр. Плевенъ презъ последнитъ две години сжд продадени нѣколко стотини хиляди благоприятни десертни лози. Това усилено засѣване продължава както въ Плевенъ, така и въ цѣлата страна. И нѣма да бжде далечъ времето, когато известни райони като Горна-Орѣховица, Плевенъ и пр. ще предлагатъ годишно на пазаря по нѣколко милиона килограма десертно грозде.

Вѣрно е, че европейския пазаръ на десертно грозде е почти неограниченъ, като се вземе предъ видъ, че само Германия внася последнитъ години вече надъ 70 милиона кгр. десертно грозде, но сждъ така е вѣрно, че ние имаме срещу себе си много добре организирани конкуренти, съ които не само, че трѣбва да се боримъ, но и да ги измѣстваме отъ завладянитъ вече пазари.

А това и въпреки доброто качество на нашитъ грозда ще бжде доста тежко и изисква голѣми сръдства и усилия както отъ страна на експортторитъ, така и отъ страна на държавата, пост. комисии и общини.

Следващитъ години даже и да се намѣри пазаръ на всичко произведено у насъ десертно грозде, поради технически причини ще бжде тежко, даже невъзможно за дадени голѣми лозарски райони като Г. Орѣховица, Плевенъ и пр., да се организира за едникъ така краткъ периодъ износа на нѣколко милиона кгр. грозде, които предполагаме да се получаватъ.

Предъ всичко у насъ липсватъ специални пазарища и приспособления за улеснение поупку-продажбитъ, опаковката и бързата експедиция. Би трѣбвало да се направи всичко възможно относно продължение периода за консумация на гроздето.

Въ това отношение Плевенъ има всички благоприятни условия. Сега, когато общината ще строи грамаденъ хладилникъ за месо и други хранителни продукти, съ извънредно значителни сръдства, като се използватъ машинитъ отъ общата инсталация, може да се постигне самостоятелно отдѣление за грозде и овочия.

Въ това отношение Плевенъ има всички благоприятни условия. Сега, когато общината ще строи грамаденъ хладилникъ за месо и други хранителни продукти, съ извънредно значителни сръдства, като се използватъ машинитъ отъ общата инсталация, може да се постигне самостоятелно отдѣление за грозде и овочия.

Въ това отношение Плевенъ има всички благоприятни условия. Сега, когато общината ще строи грамаденъ хладилникъ за месо и други хранителни продукти, съ извънредно значителни сръдства, като се използватъ машинитъ отъ общата инсталация, може да се постигне самостоятелно отдѣление за грозде и овочия.

Въ това отношение Плевенъ има всички благоприятни условия. Сега, когато общината ще строи грамаденъ хладилникъ за месо и други хранителни продукти, съ извънредно значителни сръдства, като се използватъ машинитъ отъ общата инсталация, може да се постигне самостоятелно отдѣление за грозде и овочия.

Въ това отношение Плевенъ има всички благоприятни условия. Сега, когато общината ще строи грамаденъ хладилникъ за месо и други хранителни продукти, съ извънредно значителни сръдства, като се използватъ машинитъ отъ общата инсталация, може да се постигне самостоятелно отдѣление за грозде и овочия.

Въ това отношение Плевенъ има всички благоприятни условия. Сега, когато общината ще строи грамаденъ хладилникъ за месо и други хранителни продукти, съ извънредно значителни сръдства, като се използватъ машинитъ отъ общата инсталация, може да се постигне самостоятелно отдѣление за грозде и овочия.

Въ това отношение Плевенъ има всички благоприятни условия. Сега, когато общината ще строи грамаденъ хладилникъ за месо и други хранителни продукти, съ извънредно значителни сръдства, като се използватъ машинитъ отъ общата инсталация, може да се постигне самостоятелно отдѣление за грозде и овочия.

Въ това отношение Плевенъ има всички благоприятни условия. Сега, когато общината ще строи грамаденъ хладилникъ за месо и други хранителни продукти, съ извънредно значителни сръдства, като се използватъ машинитъ отъ общата инсталация, може да се постигне самостоятелно отдѣление за грозде и овочия.

